

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. MONTEVERDE 4251
(1636) OLIVOS
BS. AIRES - ARGENTINA

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

VI. évf. 67. sz.
2010. OKTÓBER
(LXXXI. évf. 15.873. sz.)

Csapó Endre:

Két évtized után

Ismét abból indulunk ki, hogy egy ország sorsának alakulását legnagyobb mértékben gazdálkodása befolyásolja. Ez mindig így volt, még Marx előtt is, aki hirdette, hogy az anyagi világ szabja meg az élet milyenségét. A nemzet életében a gazdálkodás csupán az anyagi feltételeket adja. Igaz ugyan, hogy növekvő fontossággal. Minél távolabb került az ember a gyűjtögető gazdálkodástól, a természettől, és találta meg fennmaradása terét egymás közelében - városokban, országokban társadalom-má alakulva - az egymásra utaltság folyamatában valósította meg az állami gazdálkodás intézményeit.

Mi magyarok a közelmúltban tapasztaltuk meg éppen a kommunizmus kísérletezése során, hogy milyen súlyos károkat okoz, amikor az ország gazdálkodására természetellenes módszert erőltetnek. Amikor húsz évvel ezelőtt abbamaradt a Marx-lenini kísérletezés, adódott kiváló alkalom létrehozni az országnak, majd a nemzetnek méretére és szükségletére alkalmas gazdasági szerkezetet, áru, szolgáltatás, pénzellátás terén. **Magyarországon nem ezt az utat választották.** Mentségül szolgálhat, hogy az akkori egyetlen alternatíva, a nyugati kapitalizmus azonnal megjelent és berendezkedett. A nemzeti érdekű gazdálkodás nem volt benne a közgondolkodásban, és főleg a változás-lebonyolítás műhelyébe csak olyanok kerülhettek, akik már a gazdasági élet működésében részt vettek, illetve politikai helyzetüket kihasználva abba bekerülhettek. Mindamelllett túl hosszú időbe telt a bajok kollektív felismerése.

A szovjet típusú pártállamban a pénznek nem sok szerepe volt, az állami vállalatok lényegében bartergazdálkodást folytattak, a forint nem szerepelt gazdaságélénkítő hiteleszközként. A változás percében az országnak, a lakosságnak, a vállalkozásoknak pénzre volt szüksége, hogy meginduljon a kapitalista gazdálkodás útján, ami az egyetlen út a szocializmus önfelszámolása után. Tehát pénz nem volt, az új állam, **a polgári köztársaság csak adósságot örökölt.** Egyetlen út maradt, további kölcsönökkel beindítani a gazdasági életet, hogy majd az ország szorgalma kitermelje a felvett pénz visszafizetését, és mellette saját pénzt gyarapíthat.

A magyar gazdaság bajban van. Tudjuk, hogy honnan ered a baj, ismerjük azokat az okokat is, amik miatt nem tudott talpra állni. Könnyörtelen nemzetközi pénzügyi monstrum fonta rá a hálót. Az államot fonta be, az állam gazdasági mozgásterét korlátozza, és bénítja önjárását. Magyarország nincs egyedül ezzel a helyzetével. Minden állam, ahol fejlett bankrendszer működik, és gazdaságát hitelfelvétellel működteti, államháztartásának ilyen és hasonló problémáival küzd.

Valamikor az állam verte magának a pénzt, ami ellentételezte a valóságos vagyonát. Mára a pénz államok feletti önvilágából igényelhető működési lehetőségként van jelen, mint termelési tényező, elszámolási kötelezettséggel.

Csak általa kapcsolódhat be a ma már nemzetek feletti gazdálkodás folyamataiba. A tőle függetlenné válás kísérlete életveszélyes. Ezáltal az állam a nagy rendszernek olyan része lett, amely az adott országról elszámolási kötelezettséggel tartozik. Az egységesülő gazdálkodás, hitel- és áruforgalom határokat nem ismerő szétáramlása elmosza az állam szuverenitásának nagy részét.

A világgazdasági fejlettségi listáját vezető húsz állam vezetői **G20** jelkép alatt Torontóban konferenciáztak, keresték a kiutat a válságból. A csúcstalálkozó foglalkozott az állami költségvetési megszorítások alkalmazásával, és kerestek olyan megoldást, hogy az államháztartási konszolidációval egyúttal megmaradjanak a gazdasági növekedés feltételei.

Amennyire távolról érzékelténi lehet a helyzetet, az egyes országok államháztartása vívja egyenlőtlen harcát az országa gazdasági életében domináló nemzetközi tőke ellenében. Nem az állam írja elő a gazdaságát ellátó hitelintézetek működési feltételeit, hanem a nemzetközi hitelintézet-hálózat osztályozza, minősíti és utasítja az állam kormányát, és kényszeríti fenyegetéssel engedelmességre. A gazdasági élet hajtóműve a hitel. A két világháborúban kivézet európai országok külső hitelforrásokkal tudtak csak lábbaállni, de csak úgy, hogy soha nem tudták magukat függetleníteni, mert adósságuk állandóan növekedett - a beépített szivattyúk elszívták a gyarapodás nedveit. A szovjet világhatalmi kísérleti táborból kiszabadult országok már fülíg eladósodottan léptek be a nemzetközi pénzuralom igazgatása alá.

És most ugorjunk át két évtizedet.

A nemzeti kormánynak jutott a feladat, eltakarítani a gazdasági és erkölcsi csődtömeget.

„Sem az IMF, sem az EU nem a főnökeim” - jelentette ki magabiztosan a választás másnapján tartott nemzetközi sajtótájékoztatóján **Orbán Viktor**, és megjegyezte, a *Nemzetközi Valutaalappal (IMF)* és *Brüsszellel folytatandó tárgyalásoknak nem az a céljuk, hogy „diktátumokat hallgassunk meg, hanem az a dolgunk, hogy legyen egy olyan tervünk, amihez meg tudjuk nyerni szövetségesnek ezeket a szervezeteket”.* Orbán azokra a felvetésekre reagált ilyen határozottan, amelyek azt firtatták, mit fognak kezdeni az előző kormány által az IMF-fel és az EU-val a válság mélypontján kötött hitel-megállapodásokkal. Vajon kénytelen a magyar kormány meghajolni a nemzetközi akarat előtt?

Korábban úgy szólt a fideszi jövőbetekintés, hogy a Bajnai-kormány által meghatározott célszámot nem lehet tartani, és év végére akár 7%-os is lehet a hiány. Június elején viszont bejelentette a miniszterelnökségi államtitkár, hogy tartani kívánják az előző kormány által kitűzött 3,8%-os hiánycélt. Ez már azt követően hangzott el, hogy **Orbán Viktor** találkozott Brüsszelben az Európai Bizottság elnökével, **José Manuel Barrosoval**, aki azután a közös sajtótájékoztatón mondta, hogy az EU nem fogja engedni, hogy Magyarországon lazuljon a költségvetési

56-OS TÖRTÉNETEK

Bálintitt Károlyné Apor Éva: (*)

Visszapillantás

1956 szeptemberében volt az esküvőm, és így mint hathetes asszony értem meg a forradalmat. Férjem is és én is osztályidegenek voltunk, akiket Rákosi Mátyás szavaival élve a munkásság „egészséges gyűlölete” üldözött. Ez a gyűlölet férjem többévi börtönbüntetésében nyilvánult meg, az én esetemben pedig, hogy nem engedtek tanulni; így hát nagy örömmel fogadtuk a fölkelés hírének október 23-án.

Cukrászda, tank, és vöröscsillag

Az utcára nem emlékszem pontosan, de egy cukrászda kirakata be volt törve. A sütemények hiányoztak a kis papír kosárkákból, de az árának megfelelő pénz benne volt...

A Kossuth Lajos és a Magyar utca sarkán (ha jól emlékszem) állt egy orosz tank. A tetején egy magyar zászló volt kítűzve. Mellette egy magyar és egy orosz katona állt tisztelegve miközben lent egy magyar csoport énekelte a magyar himnuszt...

Az Egyetem utca 7 harmadik emeletén laktunk. Onnan lenézve láttunk fiatal szabadságharcosokat fegyverrel a kezükben futni és az utcasaroknál kikémlelve bekanyarodni a szomszéd utcába. Egyik nap pedig szemtanúi voltunk, mikor a szembelevő sarokház homlokzatáról le taszították az utcára a vörös csillagot.

Parlamentnél

Október 25-én hallottuk, hogy nagy tüntetésre készülnek a Parlamentnél; kíváncsiságból elmentünk. Hatalmas tömeg gyűlt össze a Parlament mögötti téren. Megálltunk a Földművelésügyi Minisztérium árkádjai előtt. Egy tank húzott el előttünk. Találgattuk, hogy orosz-e vagy magyar. Tovább ment megkerülve a teret a Duna irányába, de ott megállt.

politika. A Bruxinfo hírügynökség tudósítása szerint a bizottsági elnök többször is jelezte, hogy az engedékenységnak nincs helye, és kijelentette: „A fiskális konszolidáció esetleges feladása katasztrófa lenne”.

Kiderült tehát, hogy nincs más út, mint a szigorú, megszorító gazdaságpolitika, ahogy azt a nemzetközi pénzvillág végrehajtó szervei diktálják. Ez arra utal, hogy elszállt az a pénzügyi alap, amire az Orbán-kormány a gazdasági felemelkedést tervezte.

Az, amire most az Orbán-kormány vállalkozott, elkeseredett küzdelem olyan gazdaságpolitika létrehozására, amely alkalmas lehet visszatartani az elhordástól amennyit csak lehet a gazdaságban megtermelt értékekből. Mindeneddig ui. az országra rátelepedett pénzintézetek és gazdasági vállalatok, a liberálbolsevista komprádor kormányok hozzájárulásával elhordták a termelt értékek nagy részét. Ez érkezett el arra a pontra, amikor az idei választásokon a magyar nép eljutott a helyzet felismeréséig, és kiszavazta a hazaárulókat. Ebben a gödörben a nemzeti kormánynak teljesítenie kell.

Folyt. a 2. oldalon

Egyszerre csak nagy lövöldözés kezdődött. Nem tudtuk, hogy honnan jönnek a lövedékek, de behúzódtunk az árkádok mögé. Egy-egy oszlop mögött vagy 20-25 ember állt egymásra borulva. Láttuk, ahogy a földön égőpirosan pattognak a lövedékek.

Férjem egy idő után a tömeg hátára mászva betolt engem a Földművelésügyi Minisztérium nyitott ablakán. Ő is utánam mászott és valaki behúzta. Ott azzal ijesztgettek, hogy aki nem tartozik oda, azt le tartóztatják. Ezután kiugrottunk egy hátsó ablakon. Nekem az eséstől kibicsaklott a bokám. Egy orvos helyreigazította a szembelevő házbán. Mint utóbb hallottuk, sokan haltak meg a téren.

Elindultunk hazafelé. A Kiskörúton egy gyászoló menetet láttunk. Mindenki talpig feketében. Nők, férfiak. Magyar zászlót és fekete zászlót vittek. Némán vonultak az utca közepén.

Továbbmenve bekanyarodtunk a Váci utcába. Egy presszóban vidám zene szólt. Kedélyes terefere, jól öltözött férfiak és nők, mintha mi sem történt volna...

(*) Édesapja másodfokú unokatestvére volt Apor Vilmos püspök. 1956 novemberében menekülésükkor nem vitt magával mást, mint egy apróra összehajtott könnyű tisztaselyem emprimé koktélt ruhát és egy volt 8. gimnáziumi magyar történelemlétkönyvet, hogy majd jövődöbéli gyermekei ismerjék a magyar történelmet. Ez valóra is vált, mert rengeteget járt társaságba, és fiát és leányát magyar szellemben nevelte. Férjével számos magyar ügyben vállaltak vezetői szerepet, köztük a Hévégi Magyar Iskola Tanári és Szülői Munkaközösségében, az Amerikai Erdélyi Szövetségben és a New York-i Magyar Ház Társaságában. A hurcolás elégtételének szolgált, hogy 2000-ben a magyar kormány kitüntetéssel elismerte a család emigrációban végzett munkáját. Jelenleg Staten Islandon, NY-ban él.

A TARTALOMBÓL:

Szlovák nyelvtörvény	2.o.
Dr. Varga Koritár UCCEB-ben	2.o.
Saáry Éva: 25 tányér	3.o.
Jubítábor Európában	4.o.
Kovács Attila Sportrovata	4.o.
MAGYARORSZÁGI HELYZET	5.o.
A KOLONIA HÍREI	6.-7.o.
Szent István ünnepe	HUFI I.
Matyóföldről... ..	HUFI II.
Ezért a leányért... ..	HUFI III.
Együtt vagy külön?	HUFI IV.
Del Hogar San Esteban	SP I-II
ARS HUNGARICA condecorada ...	SP II
Embajador húngaro en UCCEB	SP III

Máté T. Gyula:

István és Szvatopluk

Alkotmányát ünnepelte szeptember 1-jén Szlovákia. A volt miniszterelnök a pozsonyi Szvatopluk-szobor előtt beszélt. **Robert Fico** a szlovákok, pontosabban az ószlovákok királyaként méltatta a nagy-morva fejedelmet. Ma már aligha tudjuk kideríteni, hogy Szvatopluk gondolt-e bármikor alattvalóira szlovákként. Történetünk szempontjából az is csak részletkérdés, hogy az ó-, avagy régi szlovák kifejezést legfeljebb **Jozef Tiso** bábálmában használták, történész szája nem vette e szókraációt. Véggépp sokadlagos az, hogy a szép szeműnek becézett fejedelem pozsonyi szobra kifejezetten rondára sikeredett. Más az érdekes.

Ficót mindössze ötvenen hallgatták.

Nem állítom, hogy Szlovákiában ma nincs vevő Fico történelemhamisítására és magyarellenes kirohanásaira. Azt sem hiszem, hogy a mély másnaposságba süllyedt **Ján Slota** ne kapna ma is négy-öt százalékot. Az azonban biztos, hogy Szlovákia többségének elege lett abból, hogy nacionalista szópufogatással leplezzék a korrupciós ügyeket.

Tény persze, hogy **Iveta Radicová** kormányfő egyelőre csak ígérgeti a botrányos hazafias törvény módosítását. Igaz azonban az is, hogy a rendelkezések betartását sem forszírozza. Másodikán a hivatalos tanévnyitókön természetesen mindenhol felvonták a szlovák zászlót, és eljátszották a Fenn a Tatra ormán villámok cikáznak kezdő sorú nemzeti éneket. Ugyanakkor a magyar iskolákban minden további nélkül kiegészítették ezt a Himnusszal. Dunaszerdahelyen pedig a diákokkal rajzoltatják meg a kötelezően kihelyezendő szlovák címer mellett a magyar állami jelképet is. Valljuk meg, ez így normális. Ez így élhető.

*

Minek köszönhető a hisztéria vége? Egyfelől természetesen a szlovákiai kormányváltásnak, a hőzöngő álhazafiaságot realista politika váltotta fel. Ez azonban önmagában kevés lett volna. A még oly kulturált új szlovák miniszterekben is felmerült volna, hogy populista szópárba bocsátkozzanak Budapesttel, ha Magyarországról ilyen jelzés érkezik. Ha Budapesten maradt volna **Gyurcsány és Bajnai**.

Félreértés ne essék, az új magyar diplomácia egy percig sem kereste a szlovákok kegyeit, nem engedett semmiből sem. Sőt, a kettős állampolgárságról szóló

törvény vérvörös posztó volt a pozsonyi „demokraták” szemében is. Azonban Budapest nem PR-offenzívát indított, nem tökéletesen értelmetlen - s gyakorta megalázó - miniszterelnöki csúcsokat erőltetett, hanem tisztességgel elmondta álláspontját. **Martonyi János** még ki-nevezése előtt végigutazta a környező országokat, tudatta, mire számíthatnak, miből nem enged a magyar kormány, miről lehet és kell tárgyalni.

Értették.

Értették Pozsonyban is, habár eleinte, a választási kampányban és a voksolás utáni alkudozások idején úgy tettek, mintha nem. Gyanítható, lesznek félrehallások a jövőben is, az értelmes, immár eredményeket is hozó párbeszéd azonban mára elindult.

Romániában ennyit sem kellett várni. **Traian Basescu** felfogta, hogy a magyar kettős állampolgárság semmiben sem fenyegeti hazáját. Sőt, sok szempontból inkább az otthon maradásra biztatja az erdélyi magyart, hiszen szülőföldjén is megélheti hazafiságát. A román elnök megértett egy másik budapesti üzenetet is: amiben nézeteltéréseink vannak, tárgyaljunk, viszont ez ne legyen gátja annak, hogy együtt cselekedjünk abban, amiben egyeznek az érdekeink. Basescu gyaníthatóan sohasem fog belemenni a magyar autonómiába, azonban tehet gesztusokat az erdélyieknek, javíthatja mindennapjaikat. Erről kell tárgyalni. Európai uniós szinten azonban közös a magyar és román érdek. Saját példáján tapasztalta meg mindkét ország, hogy Brüsszelből nem számíthat semmilyen kegyre, s német, avagy francia patrónusra is csak addig lehet számítani, amíg az nekik megéri. A kulcsfontosságú mezőgazdasági politikában például nem, az európai nagyok érdekei alapvetően ütköznek a közép-európai államokéval. Akkor a tágabb értelemben vett Közép-Európa együttesen képviselje érdekeit Brüsszelben. Úgy erősebb.

Mindez működik, ha tiszteletben tartjuk egymás nemzeti érdekeit. Mi több, elfogadjuk és elismerjük egymás hagyományait, kultúráját. Ha úgy tetszik, nem István vagy Szvatopluk, hanem István és Szvatopluk. Árpád nem börgatyás tatár, mint ahogy Cirill és Metód sem egy egzotikus vodkamárka.

Csak így működik.

(Köszönet Tóth Gergely http://www.magyarhirlap.hu/velemenyi/istvan_es_szvatopluk.html)

Bartusz Réka (Felvidék):

Egy törvény, amely ellen nem tehetek

Szlovákia önálló állammá válása után az újonnan alakult nacionalista pártok rögtön azon igyekeztek, hogy a felvidéki magyarság jogait minél jobban megnyirbálják, lehetőleg megszüntessék. Első jelentősebb törvényüket 1995-ben hozták meg, amely kimondta: hivatalos helyeken, a közigazgatásban csak akkor lehet a magyar nyelvet használni, ha a helyi lakosság több mint 20%-a magyar anyanyelvű.

Szerencsére én Szlovákia legdélibb pontján, Párkányban élek. A város ősidők óta magyar, a magyar közeg javarészt mára is megmaradt. Így ez a törvény nem hatott ránk annyira, mint az északi, keleti régiókban élő magyar emberekre.

Am a múlt évben, 2009-ben ezt a nyelvtörvényt jelentős módon megszigorították, a magyarság számára hátrányosan változtatva meg a *status quo*-t. Egyenesen kimondhatjuk: a törvény módosítása kifejezetten a magyarok ellen irányult. Nézzük, miről is van szó:

- minden faluban, a hangosbemondóban elhangzott közleményt két nyelven kell kihirdetni, abban az esetben is, ha történetesen a községben nincs szlovák ajkú lakos, és kötelező először szlovákul hirdetni;

- bármilyen rendezvényre kerül sor, kötelesek szlovákul is konferálni, illetve a műsorfüzetet, programot szlovákul is megjelentetni, pl. olyan esetben is, ha magyar vendégegyütttest hívnak, akik az előadásukat az itt élő magyaroknak magyar nyelven fogják megtartani;

- a tankönyvekben a helységneveket, a földrajzi neveket először szlovákul kell feltüntetni, a diákoknak szlovákul kell megtanulniuk, magyarul csak zárójelben szerepel a megfelelő kifejezés;

- minden iskolában, minden osztályban kötelező kifüggeszteni a szlovák címet, a himnusz szövegét, és az alkotmány Preambulumát. Ezzel, úgymond, a hazafias érzelmeket szeretnék erősíteni;
- közigazgatásban, hivatalos érintkezésben kizárólag az államnyelvet lehet használni (pl. a szomszédom, aki magyar és rendőr, szolgálatban csak szlovákul beszélhet velem).

Aki a törvény rendelkezéseit megsérti akár 100-5000 (!) euro pénzbírságot is kaphat.

Azt hittem, hogy fiatal koromnál fogva nekem még nem kell ezekkel az értelmet-

len, fölösleges törvényekkel foglalkoznom. Rosszul hittem.

Történt, hogy a körzeti orvosom elküldött egy specialistaéhoz, akinek a járási székhely kórházában, Érsekújvárbán van a rendelője. Az orvosomtól rögtön megkérdeztem: „Ugye ez a doktor beszél valamennyire magyarul, mert én még nem tudok olyan jól szlovákul?”. Megnyugtató, ne aggódjak, tud magyarul. Eljött a nap, amikor oda kellett mennem. Nem voltam ideges, hisz ha valamit nem értek meg tudja mondani magyarul is. Amikor behívtak a rendelőbe, az orvos és a nővérke szlovákul köszöntek, így én is vissza. Rögtön szlovákul kezdtek velem beszélni, a kérdéseket szlovákul tették fel. Kicsit rossz ragozással de válaszoltam nekik. Majd elérkeztünk a vizsgálatokhoz. Az egyik utasítást nem értettem, ezért megkérdeztem magyarul, hogy mit mondott. Nem válaszolt, így apukámtól kérdeztem meg, aki ott volt velem. Az orvos rá nézett apukámra és enyhe gúnyal azt mondta neki: „Ha a kislány nem beszél, nem ért rendesen szlovákul szólnia kellett volna.” Ez után még majdnem mi kértünk elnézést. Kérve a rendelőből mérges voltam az orvosra, mert ha tud magyarul, akkor miért nem így beszélt velem. Majd átgondolva az egészét már csak nagyon szomorú voltam, vagyok. Mert az az orvos csak a törvényt tartotta be.

A 2010-es választások eredményeképp egy szlovák-magyar párt is bekerült a kormánykoalícióba, így bizakodni, hogy a nyelvtörvény értelmetlen korlátozásait megszüntetik, megindul a párbeszéd, visszaszorul a nacionalizmus. Ha ez megvalósul, a felvidéki magyarság helyzete is javul. Ezután, de csak ezután lehet szó a szlovák-magyar megbékélésről.

Bartusz Réka most szeptemberben töltötte be 17. évét. Újságot szerkeszt, tagja az iskolai újság szerkesztőségének, néptáncol már 11 éve, tagja az egyház mellett működő ifjúsági csoportnak. Szerencsés véletlen folytán a szerkesztő júliusi budapesti látogatásakor közvetlen kapcsolatba került a tehetséges fiatalal és örömmel vette, hogy szívesen írna az újságunkba. Azt reméli, hogy az itteni fiatalok, olvasók kérdeznék őt minket érdeklő témákról, és a kérdésekből kifolyólag kidolgozna egy-egy cikket. Várjuk az Olvasók reakcióját! (HKZS)

(Elérhetőség l. Mit Hallott, 6.o.)

Két évtized után... Folyt. az 1. oldalról

Folyamatba került azonnal a korrupció legpofátlanabb részének felszámolása.

„A fennmaradás követelése az, hogy a politikai bűnözőket és a gazdasági cápákat ki kell vonni a politikai és gazdasági életből, és új szerződést kell kötni a társadalommal. Csak bátor politikai stílus vezetheti sikerre Orbán második kormányát, amely nem riad vissza a nagy léptékű, de megfontolt változtatásoktól, képzelőerővel és a meggyőződés képességével végzi dolgát.” (Heti Válasz)

Már elkezdődött az állami igazgatás személyi állományának megújítása. Ez szükséges, de nem elég. A bolsevizmusban szocializálódott liberális elit internacionalista felfogásával, született génjeiben is nemzetközi, tehát magyar-ellenes. Ez az elit vezényelte a rendszerváltoztatást, és tette olyanná, ami a tönk szélére juttatta az országot. Ez az elit uralja a gazdasági élet egy részét, a hírközlő ipar nagy részét, meghatározó az egyetemi és tudomány világában, művészetben, irodalomban.

Tehát - munkára fel!

(Kivonat. Kiemelések részben tőlünk. HKZS)

Aradon kivégzik a szabadságharc 12 honvéd tábornokát és egy ezredesét, az aradi vértanúkat: 1849. október 6

Dr. Varga Koritár Pál nagykövet 2010. augusztus 17-én Buenos Airesben nagy érdeklődéssel kísért előadást tartott a Nemzetközi Kereskedelmi Kamarák Szövetsége havi összejövetelén, amelyen az Argentinában bejegyzett mintegy 30 binacionális kamara vezetői vettek részt. A munkaebédet szervező Argentin-Magyar Kereskedelmi és Iparkamara képviselőjében jelen volt **Kalpakian Ervin** és **Orbán László**.

A nagykövet előadásában a legfrissebb statisztikai adatok felhasználásával be-

Magyar nagykövet az UCCEB-ben

mutatta a nemzetközi pénzügyi válság hazánkra gyakorolt negatív hatásait, az új magyar kormány gazdaságpolitikai törekvéseit, a 29 pontból álló akciótervet, az ország pénzügyi stabilitásának helyreállítása és a tartós gazdasági növekedés alapjainak megteremtése érdekében elhatározott célkitűzéseit. A magyar-argentin gazdasági kapcsolatok elemzésére vonatkozólag a nagykövet felhívta az üzletemberek figyelmét a július végén bejelentett Széchenyi

Terv azon területeire (alternatív energiák, autópálya, egészségügy, közlekedés stb.), ahol a leginkább fennáll a lehetőség üzleti együttműködés kialakítására, vagy a meglévők elmélyítésére.

A rendezvény másik előadója Adolfo Sturzenegger Harvardon végzett elismert argentin közgazdász volt, aki korábban gazdasági miniszterhelyettesi, valamint Világbank tanácsadói tisztségeket töltött be. A professzor az argentin gazdaság jelenlegi állapotát mutatta be. (l. SP 2.o.)

Olvasólevél

Szeretném megköszönni az ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP szerkesztőségének jókívánságait.

Lelkileg megerősített. Azóta már egyben van a lábam, sőt óvatosan rá is tudok lépni. Szót fogadtam, és gyorsan felépültem. Kívánok továbbra is jó munkát a Hírlap szerkesztőségének!

Üdvözlettel

Lévay Győző

Saáry Éva:

HUSZONÖT TÁNYÉR

- Édesanyám emlékére -

Akkor még nem sejtette, hogy ez az utolsó reggele idehaza.

Gogoly mondja a Bulyba Tárásban: „Bizonytalan az ember fiának jövője. Úgy hullámszik az ember szeme előtt, mint az őszi köd, amely a mocsárból felszáll. Cél-talanul repülnek fölötté verdeső szárnyakkal a madarak és nem ismerik meg egymást. A galamb nem ismeri meg az ölyvet és az ölyv nem ismeri meg a galambot, és senki sem tudja, milyen közel röpköd pusztulásához”.

Szokásához híven, hétkor fölkel, megmosakodott s felvette régi, szürke szövetszoknyáját a kék kockás blúzzal („az új holmit kímélni kell”), majd előkészítve ebédhez a fasírozottnak való húst, így szólt:

- Ráérek tizenegy felé elkezdni a főzést. Ma nem olvasok (Benedek István Semmelweisről szóló könyvének a közepén tartott), tányért akarok festeni.

Így mondta „akarak”, tisztán emlékszem. Mintha akarhatna valamit is az ember életében!

Huszonöt érdekes, modern rajzokkal díszített kerámia-tányér ékeskedett már ebédlőnk falán. 1981. január 29-én a huszonhatodikra került volna sor; arra a huszonhatodikra, amelynek festését karácsony óta halogatta.

*

Édesanyám tizenöt év óta minden esztendő felét nálunk töltötte Luganóban. Nem akartam erőltetni végleges kijövetelét, mert tudtam, mindig önálló életet élve nehezen szakadna el Bösörményi úti lakásától, nehezen viselné el a függőség, a kiszolgáltatottság állapotát. Így viszont kétszer örült: egyszer, mikor kijött, és egyszer, mikor visszatért Budapestre. („Két hazát” adott neki a végzete.)

Nálunk a családban mindenki volt művészi hajlam - sokirányú változatokkal. Édesapám fiatal korában verseket írt, szépen hegedült, vidám estéken maga mellé rendelte a cigányt (minden primást ismert, és keresztnévén szólított az országban) és érces, telt hangon énekelt. De festett, fényképezett is. Édesanyám rajzolt - összeállítható négy „családi képtárat”! - a fotográfálás pedig hivatása volt. Nemcsak pénzért, saját szórakozására is művelte. Erdélyi tájak, Magas Tatra-i zúzmarás fák, jellegzetes göcseji parasztpületek sorakoznak az albumokban.

Svájci tartózkodása alatt is festegetett. Eleinte olajjal, temperával, aztán rákapott a kerámia-tányérokra. Óriási fantáziája volt! Nem kölcsönzött motívumokat sehonnan, nem ismételte önmagát. Mindig nagy lelkesedéssel, belemerüléssel dolgozott. Amíg el nem készült valamivel, nem kezdett másba.

- Nem szabad hozzászokni ahhoz, hogy az ember a dolgait félbehagyja, félretegye!

A tányérok azután elvittük kiégetni a norancói műhelybe. Izgalommal várta az eredményt. Sajnos, a család nem érezte át ezt a lelkiállapotot. Az annyira áhított elismerő szavak legtöbbször elmaradtak. Szerencsére, a házukba tévedő idegenek gyakran rácsodálkoztak a falakat díszítő, eredeti kerámiákra.

*

- Ma nem olvasok. Tányért akarok festeni. - mondta január 29-e reggelén - határozottan, eltökélten.

Én éppen a Malpensata palotába készültem, hogy 300 képből álló, nagy magyar jubileumi tárlatunkon elvégezzem az utolsó simításokat. A kabátomat vettem, mikor Anyu lezökkent az ebédlőszékére:

- Rosszul érzem magam. Szívgyörcsöm van!

A kiállítás rendezését barátaimra bízva, azonnal bevittem a közeli Olasz Kórházba. Azért oda, mert Gyimesy Jutkával, a röntgen-asszisztenssel legalább tudott magyarul beszélni. A németben, olaszban, franciában, Svájc hivatalos nyelveiben, nem vitte sokra. Igaz, nem is törte magát.

Az orvosok hamar kiderítették, hogy egy leszakadt vérrög eltorlaszolta a lábában egy erezet.

Tárlatunk megnyitásának idején, január 30-án este operálták; akkor, amikor olasz nyelvű beszédet kellett mondanom a megjelent városi előkelőségek üdvözlésére, és utána mosolygósan végigcsevegni egy díszvacsorát.

*

Másnap nagyon rosszul volt. Bementünk hozzá az „intenzív osztályra”, papot hívtunk a Szent Teréz templomból (az kicsit megnyugtatta), s egyenként el is búcsúztunk tőle. Nagylány-unokáinak főleg azt kötötte a lelkükre: nagyon vigyázzanak, kihez mennek feleségül, mert a házasság életre szóló választás!

Beszéltem olasz házi orvosunkkal.

- Ne felejtse el, hogy édesanyja húsz év óta súlyos szívbeteg! Nem tudom semmi jóval biztatni.

Magyar orvosbarátaim is tétováztak:

- Az ilyesmi, ha egyszer elkezdődött, bármikor folytatódhat!

Anyu azonban jobban lett, és néhány napi intenzív kezelés után áttették egy rendes kórházi szobába. Csak a csuklójához rögzített szőlőcukor-cső miatt panaszkodott (puffadt, kék lett a keze) és az állandó fekvést viselte egyre türelmetlenebbül:

- Ha hazamegyek, soha többé nem fekszem le! Csak üldögni fogok.

A magány, az elhagyatottság érzése is kínozza, noha bementem hozzá kétszer naponta, és Jutka is meglátogatta, valahányszor akadt egy kis szabadideje.

- A budapesti klinikán jobb volt! Itt süketnémának érzem magam.

Bosszantotta, hogy fülbevalóját nem engedték visszaakasztani a fülébe, s nem adták rá saját hálóingét. Nem akarok szemrehányást tenni, de utólag úgy érzem: tárgyként kezelték. Ez a modern, nagy technikai felkészültséggel rendelkező gyógyintézetek árnyoldala!

Sikerült kihúznia mindnyájunk számára keservesen hosszú két hetet! Hol jobban volt, hol rosszabbul, de azt mégsem vártam, hogy végképp magunkra hagy bennünket.

*

Február 13-án spenótot vittem be neki. Azt mondták, nem akar semmit enni. Gondoltam, a hazai ízek meghozzák az étvágyát. Délután bement hozzá Sophie lányom, de Ágnes, a kisebbik unoka után érdeklődött:

- Mikor jön haza Fribourgból?

- Hónap végén.

- Akkor én már a temetőben leszek - mondta tárgyilagos hangon.

Pedig jobban volt, s a főorvossal már azt latolgattuk, hogy hétfőn hazaviszem. Másnap, 14-én fáradságról panaszkodott. Minden belediktált kanál étel után leragadt a szeme. Sírva próbáltam életre pofozgatni.

Délután azonban már ez sem sikerült.

- Fáj valamid?

- Nem, csak nagyon álmos vagyok - motyogta.

Jódarabig ott üldögéltem az ágya szélén. Aztán gondoltam, hazaszaladok vacsorát főzni a családomnak, s utána visszajövök. Alig léptem be lakásunk ajtaján, csöngött a telefon. A kórházból hívták: Édesanyám este 8 óra 40-kor csöndesen átszenderedett a másik világba. A ravatalon sima, derűs volt az arca.

*

Nyomasztó csönd. Nem bírom elhinni, elfogadni, hogy nincs többé. Cipői, ruhái a megszokott helyükön. A fiókban ott a kopott magyar kártya is, amellyel pasiánszozott, amelynek segítségével - családi hagyományként - meg tudta jósolni a „jövendőt”. Mikor lesz lelkierőm mindezt átválogatni, összerendezni?

A falra, a huszonöt tányér koszorújába, fölakasztottam múlt nyári fényképét: a tóparti kávéház, a La Lanchetta teraszán üldögél, aranyos esti fényben. Fülemben cseng a hangja:

- A halálból sem szabad tragédiát csinálni! Mindnyájan odamegyünk, de nem indulhatunk el egyszerre!

Mióta Anyu nincs, az íróasztalán lévő ibolya, amely mindig tele volt nagy, lila virágokkal, csak szomorú, zöld leveleket hajt...

Barczikay Klára:

Az anya gyermeke

Két kis gödröcske arcán
Mikor kedvesen rám nevet
S puha kezeckéi
Átfogják kezemet.

Hajacskája selymes,
A mosolya kedves,
S álmában tán még
Angyalkákkal repdes.

Remény ő s nagy kincs,
Szép milyen másnak nincs.
És milyen lesz, ha megnő!
Csodás és különös,
Királyi, fenséges,
Hol jár minden fényes.

De ezt más nem látja
Csak az Anya álma.

(1963)

A szerző 2010. augusztus 13-án halt meg.

Emlékünkben tovább él!

Boldoggá avatás

Meszlényi Zoltánt, a magyar katolikus egyház egy nagy alakját október 31-én avatják boldoggá Esztergomban, XVI. Benedek pápa döntése nyomán. A vértanúságot szenvedett püspök az első, aki a magyarországi kommunizmus áldozatai közül a boldogok sorába kerül. 1937-ben nevezték ki püspökké, majd Mindszenty József hercegprímás 1948-as letartóztatását követően, miután Drahos János helynököt megölték a kiépülő kommunista diktatúra emberei, ő került az esztergomi főegyházmegye élére. Rákosiék mást akartak látni az érseki székből, de Meszlényi ennek ellenére ragaszkodott az egyházi joghoz és elfogadta a posztot. Az államvédelmiség el is hurcolták, a kistarcsai internálótáborban hunyt el a sorozatos kínzások következtében.

*

1941. december 14-én Meszlényi Zoltán, az esztergomi főegyházmegye segédpüspöke áldotta meg a **zuglói Páduai Szent Antal-templom** alapkövét. **Bárány Béla** plébános szerint ezzel a püspök lelki rokonságba került egyházközségükkel, és máig ható példát állított az egész magyarság elé a hitből fakadó tanúságtételével.

Bárány Béla
plébános

A Páduai Szent Antal templom igen kedves emléke sokunknak, akik részesei voltunk a Coral Hungaria magyar körútjának 2001-ben

Béla atya szerint különösen szép gesztus volt annak idején a mártír püspöktől, hogy személyesen részt vett az alapkövetételnél. „Küldhetett volna maga helyett valakit, de ő mégsem ezt tette. Ezt ma is értékeljük itt, Zuglóban.” Az épület, amelynek a boldogok sorába lépő püspök tette le az alapkövét, és amelyet Mindszenty hercegprímás szentelt fel 1946 augusztusában, a közösség adakozásából épülhetett fel több mint öt évtizeddel ezelőtt.

Bárány Béla szerint Meszlényi Zoltán példája nemcsak a hívő embereknek, hanem az egész Kárpát-medencei magyarságnak sokat jelent. „Megmutatta, hogy az ember az élete árán is kitarthat a hite mellett. Vértanúságát egyébként előre látta, ez kiviláglik több szentbeszédéből is. A kommunista rendszernek lett áldozata százmilliók között Meszlényi Zoltán is, akinek csupán annyi volt a bűne, hogy hű volt egyházához. Püspöki méltóságként is vállalta a megaláztatást” - mutat rá a zuglói plébános, aki meggyőződéssel vallja, hogy e határozott kiállás fontosságát a ma embere is felismeri. Igaz, az egyházüldözö diktatúrának húsz éve leáldozott, ám az értékekhez igazodva rendezett élet sajnos napjainkban nem számít szokványosnak. Talán nem múlt el a 45 év nyomtalanul az emberi lelkekből, talán a Nyugatról érkező, szabadosságot hirdető liberalizmus tehet róla, **de az újabb generációk ritkábban találkozhatnak az egyéni érdekekkel szemben a közösségért áldozatot vállaló fellépéssel.**

(Kacsoh Dániel, MH 8.5.010. Köszönet Fűrész László. Kivonatosan HKZS)

A Szent István Otthonban megindul a lift!

Október 18, hétfő, 16 órakor Chilaverten

(l. bővebben 7.o. és eseménynaptár SP 4.o.)

Megemlékezés 56-ról
a Hungáriában

Október 24, vasárnap, 18 órakor
tartjuk tiszteletadásunkat

(l. eseménynaptár SP 4.o.)

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

Pillerné Tirczka Éva az északi félteke nyarán átutazott Európába - de „nem birt magával”: teljes aktivitásban részt vett az ott zajló cserkész jubileumi táborban. Beszámolóját a németországi Wörthből küldte be:

JELENTKEZÉS EURÓPÁBÓL

A Magyar Cserkészlet 100 éves évfordulóját a Külföldi Magyar Cserkészszövetség a 4 kontinensen, ahol magyar cserkészcsapatok működnek, Jubileumi Táborral szándékozta megünnepelni. Ez USA-ban (a Fillmore-i) és Európában (a Hárshegy Cserkészparkban / Mennersberg, Burg Kastl) 2010 júliusában megtörtént, míg Ausztrália és Dél-Amerika 2011 nyarán, januárban tartják majd meg. A mindenhol évenyves keretmese a „100 éves magyar cserkészlet”.

A szerencsés véletlen úgy hozta, hogy a **Piller-Tirczka** házaspár családi találkozója **Wrightné Piller Kingával** és két gyerekével (USA) és **Dóryné Piller Emesével**, férjével és négy gyerekével (Németország) is pont erre a nyárra és időszakra esett, így jómagam is részt vehettem az európai Jubilitáboron.

A tábor július 30-tól augusztus 8-ig tartott. Emesével, Körzeti parancsnok lányunkkal jóidőben érkezünk a helyszínre, és megfigyelhettük a táborra érkezők bejelentkezését. A cserkészek Németország különböző városaiból érkeztek (München, Stuttgart, Frankfurt, Heidelberg, Köln, Mainz, stb.), de jöttek Európa más országaiból (Svájc, Svédország, Magyarország), sőt jöttek meghívottak Dél-Amerikából is (Argentína és Brazília). Braziliából a fiatalok és a kiscserkészek jöttek Európába és a vezetők az USA-ba mentek. Hát nem egy világhálózat a Külföldi Magyar Cserkészszövetség?!

Akkor láttuk, hogy hányan vagyunk ezen az európai Jubileumi táboron, amikor másnap felvonultunk az első közös központi zászlófelvonáshoz. Sorban érkeztek az altáborok és felálltak a megjelölt helyükre. Nemsokára egy hatalmas téglalap alakzat állt előttünk.

A napostiszt felemelte a kezét.

- *Az altábor-parancsnokoktól jelentést kérek!*

240 cserkészt jelentettek!

A brazíliai kontingens még ezen a megnyitó zászlófelvonáson átadta a 13. Szondi György São Pauló-i cscs. ajándékát - egy „vállpántos bögrét” - a vezetőknek. Ezek után már vonult is vissza mindenki a táborhelyére, hogy megkezdje munkáját.

Másnap, vasárnap du. volt katolikus mise (**Molnár Ottó**) és protestáns istentisztelet (**Gémes Pál**). Sokan vettek Úrvacsorát és áldoztak. A miseénekeket két gitár kísérte.

A mennersbergi Hárshegy Cserkészpark egy jókora erdős-mezős terület. Van rajta a kiscserkész tanyázások számára egy ház több hálóteremmel, fürdőszobákkal. A bejáratnál hosszú polcok állnak a sáros csizmák, bakancsok számára és mellettük a tiszta cipők vagy papucsok tárolására. Ez nagyon bölcs megoldás, mert az eső igen gyakran „meglátogatott bennünket”, és a

locs-pocs bizony nem hiányzott...

A Kistanya házban, a hálókból emeltes ágyak, továbbá minden üres helyen pótmatracok voltak. A hálók teljesen megteltek, úgyhogy az előzetesen nem bejelentett érkezőknek egyszerűen nem jutott hely.

Az erdőben sátorozott a többi altábor: a Leány I és II, a Fiú I és II és a Regőstábor. Ezen kívül volt egy felnőtt altábor, meg külön a konyhások, törzs és programfelelősök.

A park egyik tisztásán áll egy pavilon, Makovecz Imre stílusában, egy helybeli mérnök tolmácsolásával és Jablonkay Péter Kerületi pk. kivitelezésében. Ez nemcsak egy nagyon szép építmény, de nagyon hasznos is, mert amikor esett az eső ott foglalkozhattunk a kiscserkészekkel.

Pavilon a Hárshegy Cserkészparkban (Mennersberg, Németország)

Jómagam **Lajtaváry András**, buenosi segédtsízzel a Kistáborra kaptunk meghívást. Altáborunkban 34 kiscserkész, 6 őrsvetető és 6 vezető volt.

A kiscserkész altáborban Kipling: *Dzsungel könyvét* választották keretmésének. Tudott dolog, hogy ez a könyv magát Baden Powellt is megihlette a cserkészgondolat megszületésekor. Témája, szereplőinek viselkedése igen érdekesen és jól használható egy cserkész táborban. Nevünk tehát „Farkasok tanyája” volt és az őrök „falkák”. A 6 őr - „farkasfalka” vezetői közül 2 németországi, 2 magyarországi, egy svájci és egy brazíliai volt. Sajnos nem volt mindegyik kiképzett őrsvetető, de a remek segédtsízek segítségével mégis nagyon hamar megtalálták

Farkasok tanyája - Európai jubilitábor 2010

Farkasok tanyájának vezetősége: Soóváry Bence-Eger; Varga Eszter-Eger; Eberth Asztrid-Frankfurt; Lajtaváry András-Buenos Aires; Kiss Aliz-São Paulo; Dóryné Piller Emese-München; Maitz Eszter-München; Yamashita Totó-São Paulo; Daróczi Anna-Bécs; Kutasi Dani-München

a kellő hangnemet a kis néphez, és gyorsan kialakult a tábori rend mind a 34 (6-9 éves) kiscserkészünk között. A központi konyha remekül működött, pontosan érkezett és jó, elegendő volt a koszt. Csak a 46 gyerek leültetése volt gond, mert nagyon szűkösen fértünk el az ebédlőben.

Aztán szép rendben beindult a tábori program. Az első nap a Vági Tutajútra emlékeztünk: a kiscserkészek apró tuta-jokat készítettek, majd le kellett vigyék a folyóhoz, hogy lássák, hogyan tud úszni. Ebéd után aztán megkapták a parancsot, hogy minden őr készítse el az őrsi zászlóját - de minél előbb.

Másnap elkezdődött a kuckóépítés, amit több napon át lehetett javíztatni. Az őrök bementek az erdőbe, és az ott található anyaggal építették meg. Miután elkészült, ott tarthatták a pihenőjüket, meg egyéb foglalkozásukat is. Másnap forgószínpad volt, a következő állomásokkal:

- kötélugrás (Lajtaváry Andrásnál)
- énektanulás (Maitz Eszternél)
- méta (Dóry Emesénél)

Voltak *ügyeskék* és *ügyetlenkék*, de ki szeretném emlíni az egyik kislányt, aki 95-ször ugrotta át a forgatott kötelet!

Az esti táborúztéma is a Vági Tutajút volt. Igen szellemes megoldásban láthatuk e viszontagságos utazás problémáit, a magas hullámokat, amelyek majdnem felborították a tutajt, meg hogy milyen nehéz volt ezen a mozgó járgányon például krumplit pucolni és főzni...

A következő napok szép sorjában megemlékeztek a:

- 1933 Gödöllői Dzsemboriról. A táborúztet **Grynaeus Petrus** vezette le lányával, **Stefivel**. Erről a 77 évvel ezelőtti történet, nagyszabású eseményről

valóban nagyon eredeti megemlékezést gondolt ki a táborparancsnokság: a zászlófelvonás alatt, két (igazi!) lovon belovagolt közénk Lord Baden Powell, a cserkészlet megálmodója és alapítója és Horthy Miklós, Magyarország kormányzója! Ez valóban egy olyan megemlékezés volt, amit nehezen fogunk elfelejteni...

- 1939 Pax Ting leánydzsemboriról
- majd már a menekülésről, a
- DP cserkész táborokról
- 1948: az új magyar cserkészközpont létesítéséről Garfielden (New Jersey, USA)
- Majd következtek:
- 1956
- 1990-2010 és végül
- **a Jövő.**

Az 1939-es táborúzt után, amikor valóban kitört a II. Világháború, elkezdtek szíreázni a háttérben, megdörrentek az ágyúk, vijjogtak a bombák, ropogtak a géppuskák - ez a hangjáték a háttérből egyenesen háttörő volt! Megdöbbenve álltunk a búcsú-szeretőkörben. Az utolsó zászlófelvonás azonban visszahozott egy jó érzést, mert lám, vannak legyőzhetetlen dolgok, mint pl. a Magyar Cserkészlet! Külföldön, legyőzve a Magyarországon történt megszüntetését, a magyar cserkészmozgalom 1945-ben már újjászületett, és keretében a lánycserkészlet addig ismeretlen fontosságra emelkedett: az ő feladatuk lett, mint anyáknak, az anyanyelv megtartása a cserkészeten belül és kívül... Nem egy lánycserkész vállalta ezt a feladatot és igyekezett azt jól ellátni.

Az új JUBI-íggel a tábor utolsó napján, a Farkasok tanyáján

Így alakultak ki a külföldi magyar cserkészletben a „cserkészvezető generációk”. Ezek közül több kétgenerációs család, sőt egy háromgenerációs cserkészvezető család is volt a táborban: az 1947-ben, Németországban felavatott **Pillerné Tirczka Éva** lcsst., az 1978-ban Braziliában felavatott leánya, **Dóryné Piller Emese** lcsst. és a kétezres években, Németországban felavatott unokái, **Anikó, Ilona, Júlia, Szilárd**, akik közül Anikó őrsvetető.

De ezek nem kivételek. Külföldi Magyar Cserkészletünkben több ilyen család van, mert hiszen immár a 100 évből 65 éve cserkészkedünk a nagyvilágban.

Kovács Attila

SPORTROVATA:

Továbbra is úszónemzet a magyar

Soha nem volt még annyira sikeres egy úszó világvérseny a magyar versenyzők eredményeit tekintve, mint a Budapesten megrendezett 30. Európa-bajnokság.

Igaz, azt is el kell mondani, hogy ilyen sok magyar - szám szerint 31 női és 28 férfi - versenyző még soha nem indult egyetlen korábbi seregszemlén sem.

Előzetesen a pékingi olimpia háromszoros ezüstérmesétől, **Cseh Lászlótól** és a korábban már EB-aranyat nyerő **Gyurta Dánieltől** várhattuk leginkább

a győzelmet, de titkon reménykedtünk ifjú úszóhölgyeink sikerében is. Szerencsére várakozásaink minden tekintetben valóra váltak, sőt, még sikerült is azokat túlszárnyalni!

Időrendben **Cseh László** kezdte meg az aranyzállítást a 200 méteres férfi vegyes úszásban. Ugyanezen úszásban női versenyszámában kettős magyar sikernek tapsolhattunk, miután a győztes **Hosszú Katinka** mögött **Verrasztó Evelyn** végzett a második helyen. A 200 méteres férfi mellúszásban **Gyurta Dániel** esélyeshez méltó módon úszott, új Európa-bajnoki csúcsot felállítva kétség sem férhetett győzelméhez. A **Mutina Ágnes**, **Dara Eszter**, **Hosszú Katinka**, **Verrasztó Evelyn** összetételű női 4x200-as gyorsváltó fergeteges hajrát produkálva minden ellenfelét maga mögé utasította. Tombolt a Széchy Tamás Uszoda közönsége!

Cseh László a záró napon a 400 méteres férfi vegyes úszás döntőjét is megnyerte, ezzel a korábbi magyar vegyes-király, Darnyi Tamás örökébe lépett. A bajai il-

letőségű **Hosszú Katinka** alighanem nagyon komolyan veszi, hogy három a magyar igazság, mert a 200 méteres pillangóúszás versenyében is első helyen csapott a célba. Különösen a táv utolsó 50 métere marad emlékezetes, hiszen **Jakobos Zsuzsannával** vívtak harcot az aranyéremért! Ezzel a győzelmével **Hosszú Katinka lett az Európa-bajnokság magyar hőse**, hiszen három aranyérme mellé 400 vegyesen szerzett ezüstérmével az egész mezőny legjobbjává lett!

A Széchy Tamás Uszodában összesen hat arany, négy ezüst és három bronzéremmel zárt a Kiss László szövetségi kapitány által összeállított magyar küldöttség, amellyel az összesített éremtáblázat 4. helyén végzett csapatunk.

Hosszú Katinka Fotó Telesport.hu

Így élünk, éldegélünk . . .

Van egy régi magyar szólás, ami így szól: Bolond, mint az időjárás. Úgy látszik ez a mostani meteorológiai helyzet ezt a népi megállapítást igyekszik igazolni és ez átragadt a közéletre is. Naptár szerint ui. most még uborkaszegzonak kellene lenni. E helyett elemi erővel fortyog a politikai élet. Igaz, itt vannak már az önkormányzati választások a kertek alatt, és bizony ez sok családban okoz izgalmat.

Tudni érdemes azt, hogy idehaza másként működik a nagy politika világa - ahol az irányok, szándékok, hosszú távú tervek születnek - és másként az önkormányzati rendszer, ahol a végrehajtás botladozik, ahol még a víz is lassabban folyik. A hatalmi szféra jól érzékelhetően szétválik egymástól, mint a fák ágai, amelyek egy törzshöz tartoznak ugyan, de ahányan vannak annyi félek. Így terebélyesedik a magyar közigazgatási rendszer nagyvárosokon át le a néhány száz fős falusi önkormányzatokig. Ahol érthető módon már más célok, más szempontok dominálnak. Nagy és robusztus rendszer ez, ami a meghirdetett nagy váltás ellenére ezernyi szállal kötődik a kommunista múlt hagyatékához. Az önkormányzati törvények értelmében a központi állami szervek nem adhatnak utasítást az önkormányzatoknak, s ez a fene nagy önállóság sok gond forrása . . .

Pláne ott, ahol kevesebbet süt a nap. Akadnak még települések, ahol pl. utca őrzi Lenin nevét! Nem mindegy, hogy adott helyen ki lesz a polgármester, s miként alakul az új slepp; kik lesznek a képviselők? Ezen belül ki kap kuratóri tisztséget, és kik lehetnek felügyelő bizottsági tagok? No és a továbbiakban, amikor majd az új tisztségekre lehet pályázni - az előre levajazott pályázatok alapján - mindig akad egy kis drukk: összejön-e e terv? Formálódnak a kérdések: Vajon ki lesz az iskolaigazgató? Sikerül-e kipenderíteni a kultúrházvezetőt? Kinek jut színházrendezői pozíció? Kik kapnak majd főszerepet? Klárka megkapja az óvónői állást? Így ragozódik ez tovább és tovább, egészen le a falusi hivatalsegédi állásig, ami már az aprófa hasogatásnál végződik. Most, a válságos időkben, minden hely felértékelődött, ami valami biztos bevételt, néhány forintot hozhat a konyhára. Vannak falvak, ahol egyedül az önkormányzatnál akad munka, mert az egész falu munkanélkülivé vált! Így talán érthető ez az izgalom a választások előtt. Mert ugye nem mindegy, kinek jut nagyobb darab hús, és kinek kell beérni egy kis mócsinggal. Lényegében erről a helyezkedésről szólnak a mostani választások selyempapírba csomagolva, nemzeti színű szalaggal átkötve.

Szabad talán elmondani ezen a helyen, hogy erre az állami apanázból fenntartott és haszonnal kecsegtető helyekre kialakult már egy törzsközönség. Legnagyobb részben a régi kommunista famíliák leszármazottai sürgölődnek ezeken a portálokon, akik szétszóródtak ugyan a különféle pártokban, de itt vannak a tűz közelében. Néhányan többször is pártot cseréltek, de önkormányzati választásokra előkerülnek, mint a rossz pénz. Ilyenek a régi jó tanácselnökök, KISZ vezetők, Hazafias Népfőnt gyermekei, ill. a Partizán Szövetségi tagok utódai, rokonai, akik, hogy-hogy nem, amolyan hivatalosan ki nem mondott szokásjog alapján megöröklék ezeket a tisztségeket, és akárhányszor keverik meg a paklit, mindig kibújnak, mint bűvész kezében a tők alsó.

Apáról-fiúra, anyáról-lányára száll-nak ezek az államilag finanszírozott állások. Mert hiszen így van ez: a mesterségek többnyire családban maradnak. Az asztalos fiából asztalos lesz. A fogorvosból fogorvos. A tanácselnökből pedig polgármesternek kell lenni. Vagy ha az

nem sikerül, legalább a hivatalban kell helyet kapnia, míg fordul a sors kereke. S szorítanak egy helyet a gyerekek. Ha nem ott helyben, de másutt a rendszeren belül, amit majd viszonzni kell. Mert ez az itteni világ rendje, a mi kutyánk kölke, és kéz kezét mos elvek maradék nélkül érvényesülnek. . . A polgármesteri hivatalokban élők ezt pontosan tudják és nem zsörtölődnek. Összebb húzódnak, ha kell. Többnyire ők is ilyen jogan vannak ott. Így alakultak ki a nagy beltenyészettek. Ebből következik, hogy ezek a társaságok tagjai indulnak a választásokon párt színekben. Elvek itt már régen nem számítanak.

No és persze vannak újak is errefelé, akiket a rendszerváltás forgó szele felkapott és lepottyantott ide, az aranymező szélére. Közülük sokan megkapaszkodtak itt a Kánaán bejáratánál. Ők már felvették, megtanulták ezt a szocreálból itt maradt szokást, illetve alkalmazkodó képességet. Ha nem tették volna, kivetette volna őket magából a rendszer. Így formálódott ki az idők folyamán két nagy táborhoz való látványos ragaszkodás. Volt itt már átállás és visszaállítás, a szél járásának követése. Az efféle huncutságok nem okoznak nagy meglepetést az önkormányzatokban. S mindehhez megszületett már az önkormányzati média háttér, ami mindent igazolni vagy cáfolni tud aszerint, mikor mire van szükség. Most papírforma szerint a jobb- és baloldali tábor feszül egymásnak. Egyrésztől az MSZP-LMP, más részről Fidesz-Jobbik arcvonal rajzolódik ki egyre markánsabban a frontokon.

Ennek a két tábornak a harca lesz ez a mostani megmérettetés. Azzal az apró különbséggel, hogy amíg az MSZP-LMP tábor nem szurkálja egymást (igyekeznek - morogva ugyan, de - csendben megosztani a lehetséges helyeken), addig a Fidesz-Jobbik vonalon megy az egymás rágása, marása. Az újdonság jobbkiosok sehogy se találták meg a helyüket. Nem ismerik az itteni rendet. Érvényesül Madách igazsága: „Sok az eszkimó, kevés a foka”. . . Ugyhogy kenyérharca a javából ez a mostani választás.

A pártok vezetőinek pedig egyáltalán nem mindegy, hogyan alakulnak alatt a dolgok. Gondoljunk csak a szocialisták-szabaddemokraták katasztrófális bukására, amiben igen jelentős szerepe volt az önkormányzati világban végbement korrupciónak, a csirkefogászatoknak, Zsúchlagtól kezdve Hunvaldon át Haggyóig, hogy csak a legnagyobb ügyekre emlékezzünk. S hol vannak akkor a „kis ügyek”, a negyven centis kilátótornyok? A néhány százezer forintos tanulmány-írásokra a kutya se figyelt oda. Pedig hajaj . . .

A tét tehát a csúcsokon élőknek is nagy - és nem lehet számukra közömbös az eredmény. Ezért határozhatta el a Fidesz vezetés, hogy változtatni kell ezen a rendszeren. Körműkre kell nézni az önkormányzatoknak, mielőtt bekövetkezik a baj. Mielőtt még ők is a szocialisták sorsára jutnak. Feltehetően ilyen megfontolásból állították vissza a megyei közigazgatási hivatalokat, amelyek törvényességi felügyeletet gyakorolhatnak az önkormányzatok felett. Erről a nagy jelentőségű döntésről azonban alig esik szó! Hogy ennek az új felügyeletnek sikerül-e ezt az állóvizet megszűltetni, az egyelőre nagy talány. Könnyebb a Gellért hegyet megfordítani, mint ezt a rendszert átalakítani - vélik némely bölcsök. Mindenesetre egy nagy lépés ez a rendteremtés felé.

Igaztalan lennének azonban, ha nem tennék szót, hogy vannak üdítő kivételek. Ilyen például Gödöllő városa. Ahol hosszú évek óta Gémesi György vezeti az önkormányzatot. Tiszta kézzel s adósság nélkül! Ő a régi MDF utolsó mohikánja . . .

A hazai közönségnek tehát abból a

... (levélrészlet Magyarországról)

kínálatból kell választani, amit a pártok bemutatnak. Illetve lehetne másokból is, mert hiszen demokrácia van! Bárki elindulhat a választásokon. Csupán ott a baj, hogy ezekre az önkéntesekre - más szóval függetlenekre - nem vetül rá a média figyelmé. A pártsajtók nemes egyszerűséggel önjelölteknek gúnyolják őket. S persze ily módon kimaradnak a közösségeket tájékoztató hírekből. A választópolgár pedig nyilvánvalóan csak arra tud szavazni, akit ismer.

Igaz, a függetlenek nyomtathatnak, terjeszthetnek szórólaponkat, plakátokat önmagukról, ha van pénzük. Ebből azonban egyre kevesebb van mostanában. Így a helyi tisztségeikért folyó harc is pártszínek alapján dől el. És hogy a jó magyar választópolgár végképp megzavarodjon, vannak álfüggetlenek is, akiket a pártok delegálnak a függetlenek közé, így remélve nagyobb támogatást. Főként a szocialisták közül menekülnek többen erre a mezőre. Letagadva a dicső múltat. Ahogy azt Lukács rögzíti a Bibliában: „Midőn megszólal a kakas, háromszor tagadsz te meg engem.” Hát ilyen bonyolult ez a mostani önkormányzati választás, aminek győztese minden jel szerint a pozícióit jól őrző Fidesz lesz.

De talán nézzük közelebbről a leg-felső polcon történeteket, a fővárost, ahol Demszky Gábornak húszévi „városvesztés” után vennie kell a kalapját, mert elfogyott alóla a párt, az SZDSZ. Ezért úgy döntött a *főváros vőlegénye* (egykori liberális szlogen nyomán), hogy többé nem indul ezért az előkelő címért. Elhagyja a süllyedő hajót. Megfáradt a nagy küzdelmekben a mi Gáborunk. Visszavonul az Adriára, ahol egy szigeten szorgalmasan összekuporgatott milliókból épült villájában néhány százezer forintos nyugdíj mellett kipihenheti a küzdelmek okozta fáradalmakat. S talán még memoárjait is megírja. Talán megtudhatjuk egyszer, hogy fordult az elő, hogy semmiről sem tudott miatt szétlopták a fővárost . . .

Merthogy minderről nem illik most-anság beszélni. Az utolsó közgyűlési napon ui. a még ott lévő - de már megszűnt - SZDSZ pártaktívák és szocialista képviselők szimpátiatüntetést tartottak. Csak úgy sorjázta a dicső, elismerő szavak. Már-már könnyekig megható elismerések után Steiner képviselő - aki sok titok tudója - szoborállítás is kilátásba helyezte a leköszönő vőlegény számára. De miután élő embernek nem lehet szobrot emelni - így Steiner - majd az utókorra vár ez a nagy feladat. . . Ettől az ellenzékben lévő Fideszes képviselők úgy elérzékenyültek, hogy nem akarták az ünnepet elrontani holmi kritikai megjegyzéssel.

Nem úgy a kerítésen kívül lévő re-bellis szélsőségesek, akik szerint furnér-lemezből kell egy szobrot kivágni, amelyen Demszky esernyőt tart a feléje repülő tojások ellen. Ilyen kocsmaajtók előtt látható, vendégcsalogatókra emlékeztető emlékművet kívánnak felavatni a Főpolgármesteri Hivatal főbejárata mellett, hogy legyen mire emlékezni. Mert - valljuk be - van mire emlékezni! S talán ugorjunk most át a már ismert botrányokat. Demszky tényleg elmondhatná: utánam a vízözön.

S hogy ki lesz a befutó a helyére? Kire vár Augiász istállójának kiganézása? A jelekből ítélve ez már eldőlt. Tarlós István, magát függetlennek valló, de Fidesz által támogatott férfit a várományosa ennek a nemes feladatnak. Ha valami katasztrófa közbe nem jön vele kapcsolatban. . . róla még bizonyosan lesz szó a jövőben. Előlegként talán annyit: nem egy kétéves nyeretlen a pályán. . .

Sok egyéb beszámolni való lenne még az önkormányzati választások ürügyén, csak hát ugye a Duna azért folyik, és

ahhoz hasonlóan szaporodnak az egyéb események is.

Hála Istennek akad szép örvedetes beszámolni való. Ilyen esemény volt az augusztus 20-i tisztavatás. Ha egy szóval kellene jellemezni, akkor azt mondhatnám: felemelő volt. Az ifjú tisztek katonás rendben a magyar katona hagyományoknak megfelelően a tisztválas alkalmából kapott tiszti karddal az oldalukon sorakoztak eskütételre. A kadétek pedig új magyaros egyenruhában tisztelegtek. Hát igen. Mennyire más ez az avatás - mondták bizonyára sokan a korábbi és legfőképpen a tavalyi tisztavatásra emlékezve, ahol liberális szellemben gólyalábakon járkáló bohócok szórakoztatták az egybegyűlt közönséget. A látottak alapján a külső szemlélőnek az lehetett a benyomása, hogy az új kormány nem tétlenkedik.

Vagyis a Fidesz kormány szokásaihoz híven gyorsan dönt és cselekszik. S azt még az ellenfelek is kénytelenek elismerni: hogy a határozottság, gyors végrehajtás tekintetében nem ismernek pardont. Ez a fajta gyorsaság, szervezethez mutatkozó meg a tisztavatáson. Ha ugyanezt az átalakulást a Szekeres-féle garnitúrának kellett volna végrehajtani, akkor talán még most keresnék a kardokhoz való anyagot, ami darabonként legalább egy millióra került volna. . .

Csak hogy az új kormány ezerféle gondja akad. Amihez nyúlnak szét van korhadva. Itt van mindjárt a pénzügyi rendszer, ami ki van szolgáltatva a külföldi spekulánsok kénye-kedvének. Ha úgy tartják, úri dolguk: meghintáztatják a forintot. Ami azt jelenti, hogy akár egy nap alatt lecsorítják a forint árfolyamát, ami lehet figyelmeztetés is, de inkább jó üzlet azoknak, akik tudják, mi következik másnap! Merőben más lenne a helyzetünk, ha már euróval rendelkezünk. De hát, ki tudja miért, ezt mindig odébb tolták az illetékesek. . . Ily módon Magyarország amolyan szerencsejáték paradicsommá vált azok számára, akiknek van néhány százmilliója és tudják azt, mikor gyengül a forint! Egy-egy ilyen pénzforgatáson tíz milliót lehet keresni egy nap alatt! A devizahitelek pedig téphetik a hajukat, mert tovább nő a törlesztő részletük. No de kit zavar ez?

S a gondok közepette megjött a szo-morú hír: Afganisztánban támadás érte a hazafelé tartó magyar konvojt. Egy katona nő a helyszínen életét vesztette. Hármán megsebesültek, közülük az egyik katona belehalt súlyos sebesüléseibe. Először csend következett, aztán ismét felvetődött a régi kérdés: Mit keresünk mi Afganisztánban? Így van ez mindig, amikor katonák halnak meg idegenben. Csakhát ugye az a bizonyos szövetség. . . Ami állítólag megvéd bennünket, ha baj lesz. Ez a gondolat van elültetve a fejekbe Európa szerete. S az ilyen hírek hallatán felerősödnek ezek a hangok. Az elkényelmesedett európai polgár pedig visszaül a TV készüléke elé és elmerül a fesztiválok, vetélkedők világában, mielőtt az alvó tudat mélyén mocorogni kezdene a lelkiismeret.

Barkuti Jenő

HÍRFORGÁCS

Bürokrácia-csökkentés

Navracsics Tibor: „Ma Magyarországon a hatósági ügyintézés és az ügyfélfogadási rendszer működése tömeges frusztráció forrása. Az emberek csalódottak, elkeseredettek. Ilyen értelemben képzésre is szükség van. Mindenki tudatosítani kell, aki a közigazgatásban dolgozik, hogy az ügyfél - mivel az adófizetők pénzéből élünk - gazdája a közigazgatásnak. A közigazgatásban teljes szigorúknak van helye; a legmagasabb szintű munkát kell elvárni ebben a szférában.”

(Közigazgatási és igazságügyi miniszter, miniszterelnök-helyettes, DunaTV Hírmondó)

Ünnepélyes Szentmise a Mindszentynumban

I. István királyt 1083. augusztus 19-én szentté avatták, majd augusztus 20-án emelték oltárra Budán szent ereklyéit; ezzel ő lett az első magyar szent és egyben szent király. Azóta az egész világon élő magyarok minden év augusztus 20-án Szent István napját ünneplik.

Ezt tette a Buenos Aires-i magyarság is. Augusztus 22-én a Mindszentynumban **P. Ignacio García Mata** a prédikációban megemlékezett Szent Istvánról és örte ajánlotta fel az áldozatot. A liturgiát

Fotó Balthazár

bensőségesen, magyar nyelven követték a hívek Honfi János, Mindszentynum alelnök vezetésével.

Az egyházi énekek és a Himnusz is magyar nyelven hangzott el.

Utána a feldíszített teremben finom *empanada*-t és főételnek székelygulyást élvezhettek a vendégsereg. **Dr. Varga Koritár Pál** és felesége **P. García Mata**val és a Mindszentynum vezetőségével együtt ült a díszasztalnál.

A díszasztal. Dr. Varga Koritár Pál Szent István üzenetét tolmácsolja Fotó Balthazár

A nagykövet az ebéd után néhány szót intézett a jelenlevőkhez: „Szent István mai napig érvényes üzenete:

LENNI! Ezt mindmáig betartottuk: VAGYUNK! S nemcsak vagyunk, hanem fontos szerepet töltünk be az EU-ban, mert Magyarországnak ott van a helye, s ezt a döntést minden kormány támogatta és továbbra is támogatja. Ápoljuk Szent István emlékét!”

Hegyi Gábor (Németország) barokk trombitával és **Farkas Gergely** (Hollandia) fagottal vendégszerepelnek Buenos Airesben, egy zenekarban, amellyel már több ízben felléptek. Köztünk művészetükkel hozzájárultak az ünnepi hangulat emeléséhez.

A művészek méltó szereplése emelte az ünnepi közönség hangulatát Fotó Jakab

Balthazár Mártha

SZENT ISTVÁN ÜNNEPÉLY

A kolóniának ama szerencsés hányada, amely augusztus 28-án du. odafaradt a Hungáriába a Szent István ünnepélyre, szemtől szembe találhatta magát **Leidemann Sylvia** művészetével. Megint egyszer bebizonyosodott, hogy a sokoldalú karnagy nem elégszik meg a közepszerűséggel: mindig a legtökéletesebbre törekszik, arra, hogy kihozza a maximumot a rendelkezésére álló zenei, tárgyi és emberi anyagból egyaránt. A vezetőitől pedig jótányival sem követel meg többet, mint saját magától.

Leidemann Sylvia 17 éve lépett be kolóniánkba. Azóta rendületlenül kimutatja, hogy számára szent a magyar zene és kultúra ápolása és terjesztése. Erre a föladata szánja az életét. Úgyannyira, hogy amikor Magyarországra megy, szerepelni és tudását tökéletesíteni, ideje nagy részét azzal tölti, hogy valami értékeset hozzon magával haza Argentínába. Utolsó útja alkalmából sem volt ez másképp: keresett és talált elképzelésének megfelelő anyagot, mégpedig Kodály tervszerinti föllállítását a magyar ünnepekre. Így került sor Szent Istvánra. Sylvia kiválogatta a szövegeket és a zenei darabokat. A műsor szekvenciájának összeállításban oroszlanrésze volt **Kiss Péternek**: kiválogatta az odavágó idézeteket, rendezte, fordította a szövegeket.

Az idők követelményét követve a szövegek spanyolul hangzottak el, hozzá mindig a történelmi korhoz illő zenei kíséret, aláfestés csellóval és gitárral, beleszóve a diákok furulyája is, kórus, a kisgyermek füllépése - egyszóval a karnagy a Coral Hungarián kívül ügyesen belevonta a ZIK több tagozatát. A gyerekeket, fiatalokat **Miskolczy Dóra**, **Lindqvist Pia**, **Fóthy Rita**, **Fóthy Zsuzsi** és **Gorondiné Judit** gyakoroltatta. Sylvia mindezt betanította, és ezzel az előadással nagyon meglepte a publikumot, mert ilyet még soha nem hallottunk.

A műsor pergett, a hangulat a teremben elfogultan mind áhítatosabbá vált.

*

Kérdés, hogy minden résztvevő mennyire van tisztában azzal, hogy milyen kaliberű művész vezetése alá került. Vajon mennyire mérik föl karnagyuk szakmai tudását, zenei tehetségét? Néhány, a kórushoz csatolt diákról úgy tűnt, mintha nem tudnák eléggé, mit kell énekelni. Az előre megtervezett próbákról bizony sokan gyakran hiányoztak. Kár, és nehezen pótolható veszteség saját maguk számára is. Idővel majd belátják.

Az előadás szépsége meggazdagította a jelenlevőket. Köszönjük. És nagyon várjuk a hasonló keretek közt elképzelt karácsonyi műsört!

Haynalné Kesserű Zsuzsanna

Mit hallott az AMH?

Elhalálozás

Kasza Jánosné Romhányi Erna hosszú betegség után augusztus 28-án 82 éves korában Budapesten elhunyt. A kolóniában sokan ismerték, szerették Erna nénit, tudtak segítőkészségéről, érdektelen odaadásáról. Szeptember 15-én Szigetszentmiklóson búcsúztatták hamvait. Nyugodjék békében!

Betegeink

- A köztisztelőben álló **Kurucz László** nagybeteg. A lengyel szeretetotthonban fekszik, ahol az apácák gondosan ápolják, kiválóan ellátják. Sajnos erős gerincfájdalmain nem tudnak segíteni. Megnagyobbodott szíve nem enged tüdejébe elég levegőt, így a lélegzés igen nehezebbre esik. Javulást kívánunk kedves barátunknak és munkatársunknak súlyos állapotában!

- **Lévay Győző** barátunk, ahogy ő maga írja (l. 2.o.), meglepő gyorsasággal gyógyult föl súlyos balesetéből. Pár hete már újra munkálkodik - de elektromos szerszámok nélkül! Vigyázzon Magára, Győző, ne „hazardírozzon!”

Születés

- **Meleg Piroska** egyszerre duplán lett nagymama, ui. Corpus Christi, Texasban élő fiatalabbik fia, **Deák Attila** és felesége **Mariela Fontana** házaspárnál

megjötték az elsőszülöttük július 30-án: **Tami** és **Gabi** leányikrek. A szülők álmosak, de boldogok, a nagymama pedig uccu repülőre ült szeptember 12-én és 5 hétig babusgathatja a két gyönyörűen fejlődő kislányt. Gratulálunk!

Események

- **Tóth Endre** előadást tartott a Hungáriában augusztus 21-én Árpádházi Szent Margit és legendája címmel (a digitalizált legenda bemutatása). Az értesítőt a Hungaria Egyesület vezetősége küldte ki e-mailben, és így sajnos az eseményről az AMH nem értesült időben annak publikálására.

- A Magyarországon pusztító **árvíz károsultjainak** megsegítésére közölt akció eredményét lásd az oldal alján. Az adományok összegét **Kerekes Ági** eljuttatta a magyar nagykövetségre, ahol **Gál Katalin** vette át továbbítás céljából az igen szerény US\$ 1.400 és € 50.-et.

EZ-AZ

- A napokban érkezik Argentínába az Ars Hungarica meghívására **Csillagh Katalin** zongorista. 10 éves korában tartotta 1. hangversenyét a Liszt Ferenc Akadémián. 2005-ben diplomázott kitűnő minősítéssel a Liszt Ferenc Zenegyetemen. 2 évig tanult a Royal Conservatory of Music ösztöndíjjával Torontóban. A Kodály-évben képviselte Magyarországot Londonban. 2007-ben a londoni International Beethoven Chamber Music Competition 1. díját nyerte meg. 2008-ban a salzburgi Mozarteumban szerezte meg posztgraduális diplomáját. Várjuk szereplését köztünk!

- Az AMH július-augusztusi kettősszámában 1. ízben közölt **Bartusz Rékától** írást (l. HUFÍ 4.o.). Örömmel jelezzük, hogy jelen számunktól kezdve rendszeres írásokat ígért nekünk a felvidéki fiatal, tehetséges kollégánk. A szlovák nyelvtörvényről ír a 2.o.-on. Elérhetősége kemend13@freemail.hu, vagy szerkesztőségünkön keresztül.

- **Mező György** segítőtársunk fölhívja figyelmünket, hogy aránylag jutányosan remek színdarabokat láthatunk az interneten. Az érdemes vállalkozás megoldja a távolságokat, átugorja a határokat! Információk: A magyar kultúra nagykövete <http://bit.ly/9SncZl> (magyar színházi előadások internetes közvetítése).

- **Bonapartian Dani** szakácsszakmájában két éves szerződést kapott a dubai Jumeirah Grouphoz tartozó Burj Al Arab hétsillagos szállodába! Októbertől

Fájó szívvel tudatjuk, hogy

özv. Grabner Lászlóné szül. Ferenczy Elinor

* Budapest, 1923. február 21 -

† Buenos Aires, 2010. augusztus 15

visszaadta nemes lelkét Teremtőjének

Gyászolják:

Ferenczy Lóránt, öccse

Seper Gyuláné szül. Ferenczy Márta, húga (Magyarország)

András és László Lajos, fiai

Grabner Andrásné szül. Nagyiványi Patricia

és Grabner László Lajosné, szül. Iaffar Mariana, menyei

Grabner István, Grabner Katherine és

Denise, unokái

Sógornói és sógora

valamint számos rokona és barátja

Argentínában és Magyarországon

Rövid betegség után elhunyt Spanyolországban

désfalvi Pataky Julia E.

* Pécs, 1928. augusztus 19 -

† Marbella, 2010. szeptember 3

Gyászolják:

Gyermekei Juan Kristian, Andrea Klamár

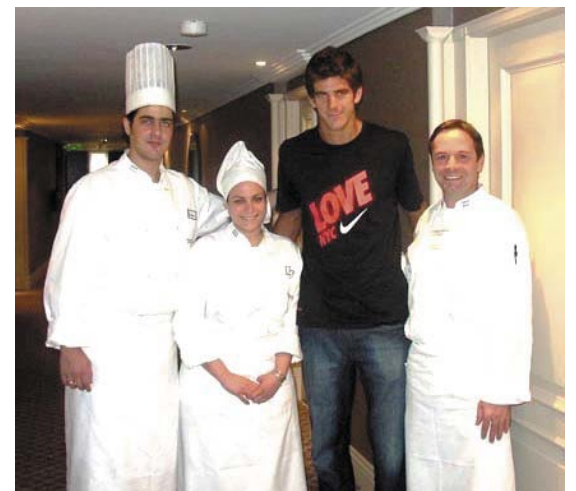
és hét unokája

Testvérei Pataky László, Zsuzsa és Éva

valamint Argentínában és

Magyarországon élő rokonai

kezdve már ott dolgozik. Nagy kihívás ez életben! Mint ismeretes, tanulmányait a Mausí Sebess főzőiskolában végezte. 3 évet a Hotel Intercontinentalban dolgozott.

b.-j.: Bonapartian Dani 2 szakácskollégával és Del Potro nemzetközi teniszezővel az Intercontinental hotelben

- **Zombory István Dudi** újabb sikereket arat a bortermelés terén. **Jorge O. Ramirez** és **Roberto R. Timms**-szel társulva megalapították a „bodega boutique Deumayén” néven ismertté vált új borászatot, amely máris külön kiemelést érdemelt az argentin sajtóban. Borairól lelkesen nyilatkoztak a borászok és connoisseursok, az új, 2007-es Premium Reserva Malbec Trez-jét magas pontozása folytán már öt fontos piacra exportálják. Gratulálunk, és kívánunk további sok sikert! <http://comex.iprofesional.com/notas/101947-De-la-mano-de-92-puntos-de-Roberto-Parker-un-Malbec-debuta-y-se-posiciona-en-el-mundo.html>

(BGT és HKZS)

SEGÉLYAKCIÓ

Fölvívásunkra a magyarországi árvíz-károsultak megsegítésére szeptember 8-ig bejött összeg összesen US\$ 1400 és € 50. A gyűjtési akciót még nem zártuk le. Az adakozók fordulhatnak Kerekes Ágihoz

agneskerekes@hotmail.es

Tel. (54-11) 4797-1073

mob. 15-5925-3464

Az ADOMÁNYOK részletezése:

Dollárban: 200: NN

100: Grabner család - Kerekes Ági - Papp Jenő és Zizi - Regös Néptáncgyűttes - Vass Gyöngyi / 50: Argentínai Magyar Hírlap / 10: Grabner István

Euróban: 50: Leidemann Sylvia

ARS-ban: 500: Besenyi család / 400: Berkó Kati /

300: Szilágyi Péter és Analy / 200: Balthazár Mártha -

Képiró Magdi / 150: Petőcz Tibor / 100: Demes család -

Kalpakian Ervin - Mihályfy család - Redl Erzsébet -

Szabó Éva - Székásy Miklós / 50: Argüello Alejandra -

Botka Erzsébet - Pataky Éva - Retezár Mónika

Mi történt? Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Mi szükség van az én naplószerű összefoglalómra, amikor szerencsére feltalálták az internetet, és a TV képernyőjén a világ bármely táján történelekről percek alatt értesülünk? Erre a kérdésre csak most, több mint 5 hét európai barangolás után találtam meg a feleletet. Igenis, szükség van rá! Ezt csak azok tudják érzékelni, akiknek két *hazájuk* van, mint nekünk, argentinai magyaroknak. Ez pedig nem csak a nyelven múlik. Én 6 nyelven tudom nézni a televíziót, olvasni az újságokat akárhová vet a sors, de a világ másik oldalán egyedül érzem magam. Hova tartozom? Az Argentinai Magyar Hírlap összekötő kapocs mindkét hazámhoz.

Európában hetek alatt semmit sem olvastam Argentínáról. Érdekkörükből kiesünk. Magyarországon pedig olyan távoli rokonoknak tartanak bennünket, hogy csak szívességből törődnek velünk. Kisebbségünk is nagyobb, mint a mi gondunk. Szerintem az argentinai és magyarországi magyarok között valami egyoldalú, érdeknélküli szerelem folyik. Nálunk nosztalgiával, náluk esetleg a kíváncsisággal keverve.

Augusztus 14-én Salzburgból, az új Rail Jet vonattal, egy nagy kofferral, ragyogó időben egyedül érkeztem meg Budapestre. Bal kezem már Németországban kínos ideggyulladásra panaszkodott és felmondta a szolgálatot, de ilyenkor mindig akadnak segítő lelkek. Szerencsére az idén nem Lívia barátnőm megszokott szép lakásába hajtottam, hanem a 4 csillagos Pannoniuss Flamenco hotelbe, ahogyan egy idős, magányos hölgyhöz illik, amit gyermekeim jóvátételből megengedtem magamnak.

Másnap volt a Nyári Zenei Fesztivál utolsó előadása az állami Operaházban. Verdi Trubadúrját adták kítűnő énekesekkel: Sümegi Eszter *Leonora*, Wiedemann Bernadett *Azucena*, Fekete Attila *Manrico* szerepét énekelte. Azucena nemcsak csodálatos mezzójával, hanem remek színjátékával könnyekig meghatótt. Dénes István bámulatos tempóval és lendülettel vezényelt. Most már az operákat jóideje az eredeti nyelven énekelik, a magyar vetített szöveg pedig hihetetlenül költői, tökéletes volt. Valószínűleg abban az időben nagy gonddal fordították le magyarra, amikor még magyarul énekeltek az operákat.

A nagy szünetben felmereszkedtem (a széles márványlépcsők mellett sehol sincs korlát) az erkélyteraszra, belebámultam a nyári éjszakába és belevegyltem az elegáns, pezsgőző publikumba. Előadás után gyanútlanul szálltam be a hotelből értem küldött taxiba. Belenyugodtam, hogy este 10 óra után kétszer annyit kell fizetni, mint amennyit a taxióra mutat. Már ágyban voltam, amikor felhívott a recepció és közölte, hogy a taxi még mindig táblával vár az operaház bejáratánál. A nyájas „bérkocsivezető” becsapott. A világ bármelyik nagy városában a taxiskos becsapják a bányász turistákat...

16-án hétfőn **Kuncskelne Ildikóval**, a LAMOSZSZ elnöknőjével együtt mentünk ki a „Vendégségben Budapestben” Határon túli Magyar Fiatalok Találkozó-jának megnyitására és kiállítására. Ez a rendezvény 1996-ban, ezelőtt 15 évvel kezdődött, mint a különböző égtájokról meghívott, határon túli magyar fiatalok találkozója. Az idén rekord számban közel 800 fiatal 30 országból jelent meg. Dél-Amerikát tavaly képviselte először 3 ország: Argentína, Brazília (Pántlika) és Uruguay, az idén pedig Brazília (Zrínyi) és Venezuela. Emellett **Bonapartian Edi** jött, Goldschmied József hivatalos meghívására, mint a dél-amerikai néptánc-együttesek koordinátora. Ragyogó időben minket már a kapunál fogadott a rendezőbizottságtól **Rubovszky Rita**, a volt miniszterelnökség megbízottja és egy külügyminisztériumi államtitkár titkárnőjével. Az udvaron zsisibongó tömegben Ildikó nem sok régi arcot talált, de ismerőseinek engem is bemutatott,

jobbra Kuncskelne Ildikó és Rubovszky Rita, a Találkozó fogadó- és rendezőbizottságának további két minisztériumi tagjával

akiknek mint az AMH rovatvezetője vidáman osztogattam a névjegyemet. Cserébe nem minden hivatalos úrnál volt névjegy, mert alig pár hete vették át új tisztségüket. Kivétel volt a mindenütt nyüzsgő-forgó **Goldschmied József**, az „Égtájak Iroda” igazgatója, aki a „Vendégségben Budapestben” immár 15 éve kítűnő, tapasztalt rendezője. Legnagyobb örömmre hamarosan találkozunk Bonapartian Edivel. Az óriás tornateremben a falak körül 30 sátor volt felállítva, a néptájak csodálatos ételeivel és süteményeivel.

Brazília is részt vett!

Kovács Zoltán államtitkár a rendezőség vezetésével végiglátogatta a népi csoportok sátrait, és beszélgetett azok képviselőivel. Érdekes volt hallani annyi különböző magyar tájszólást. Az ifjúságot hangszóró intette, hogy a kóstolgatás és vacsora csak a megnyitó beszédek és a régiók képviselőiben fellépő néptáncosok bemutatása után következik. Ildikóval mi kicsit meg voltunk sértődve, mert Kovács Zoltán ünnepi szónok minden égtáját megemlített beszédében, de Dél-Amerikát kifelejtette (mi utólag aztán eszébe juttattuk!).

Augusztus 20., Szent István, nemzeti ünnepünk, 2010-ben „Együtt az ország” című részletes programmal várta a valóban lelkes hazafiakat. A programfüzet magyar nyelven magyaroknak szól, és **Dr. Navracsics Tibor** miniszterelnök-helyettes, közigazgatási és igazságügyi miniszter ünnepi köszöntőjével kezdődik: „Egy közösség nehéz időkben ismeri fel igazán, mit is jelent az összetartás és a szolidaritás” - majd megköszöni magánszemélyek, piaci szereplők, civil társulások és cégek hozzáállását és erőt felüli, komoly anyagi áldozatát, amellyel az árvizek okozta állami szervek kárelhárításában részt vettek. A programfüzet átolvasása után mindenki kiválaszthatta, hogy reggel 9 órától este 10 óráig melyik programon kíván részt venni, avagy a TV képernyőjén követni.

En a 19-es villamossal reggel 11 órakor a Clark Ádám térre siettem, ahol a „Szent István napi étkek” program 10 órától kezdve, a dunai rakparton egészen a Bem József térig már javában osztogatta a Mesterszakácsok, Pékek és Cukrárszok csábító magyar specialitásait.

Benke László mesterszakács

Nem ismertem azonnal. Ezelőtt 2 évvel, 2008-ban a Budai Vár udvarában ő avatta „Fehérszantal lovaggát” **Sebess Marianna** unokáját, az argentin **Mausi Sebess** főzömművészetek iskolájának igazgatóját. Lelkes köszöntés, gratuláció és ölelkezés után a siklóval felmentem a Várba.

A Sándor palota erkélyéről éppen megfűjték a kürtöket. Sütött a nap. Az oroszlános udvar kovácsoltvas kapujára „Mesterségek ünnepe” címmel nagy vászon volt kiakasztva. 1500 forintért egy kis rózsaszínű papirkarkötőt ragasztottak a csuklóra, és ezzel bátran elindultam a magyar mesterek és háziipari művészek remekműveinek kiállítására. A kis szalag mellé kaptam egy kítűnő, képekkel ellátott 2 nyelvű könyvecskét, amelynek segítségével a turisták és a magyar népművészetben nem jártas magyarok és

Hímzések, csipkeverő pálcikák...

gyermekek is eligazkodhattak. Kimondhatatlanul élveztem a szövészeket, csipkeverő pálcikákat, hímzéseket, korongon formált gölönccsér edényeket, amelyeket utoljára gyermekkoromban vidéken láttam. A várpalota felső teraszán, a Savoyai Jenő herceg lovasszobrára alatt emelt óriási színpadon 22 valódi, vidám néptáncosok lépett fel, valamennyi saját, 5-6 tagból álló zenekarával. Hosszú asztaloknál padokon ülve remek meleg és hideg ételeket lehetett fogyasztani. Örültem, hogy erre az érdekes programra egyedül mentem fel a várba. Így mindenki, magyarokkal, turistákkal, a kiállítás mestereivel beszélgethettem.

Sátrak mindenfelé - és tömeg!

A bukovinai csángók sátorában kedves, idős szövőmester még emlékezett arra, hogy 1942-ben apám telepítette be őket Magyarországra. Délutánra kicsit elfáradtam és a Díszterem keresztül elsétáltam megpihenni a majdnem befejezett, restaurált Mútyás templomba. Évek óta panaszkodtunk, hogy Koronázó Templomunk és a halászbástya tatarozásán lassan halad a munka. Látva most az eredményt, be kell valljuk, hogy megérte. Csodálatos!

Kilátás a Lánchídra

A Szent István napi tűzijátékokra már nem maradtam fenn a várban. **Kemenes Edith** és **Farkas Nándor** honfitársunk hegyaljai lakásának balkonjáról néztük végig a káprázatos látványt. Az idén, mint mindig, 21 órakor kezdődött, de csak 20 percig tartott, és semmi kárt vagy balesetet nem okozott. A rakétákat három, a Dunán a Margithíd és az Erzsébet híd között horgonyozó, tutajszerű hajókról lötték fel.

Remélem összesűrített beszámolómból és fényképekből kicseng az őszinte elismerés és öröm a vidám, szembetűnően összetartó, valódi hazafiak láttán.

21-én Edithtel meglátogattuk Solymáron **Zombory Tomit**, **Busit** és a gyönyörű 4 nagylányt. Emese nagyon büszke arra, hogy 8 éves, és Magyarországon született 2001-ben!

Augusztus 23-án **Szekeres Szabolcs** egy kítűnő vendéglőbe meghívott ebédre testvéreivel, **Zsolttal** és annak családjával együtt. Tőle kaptam meg a hivatalos sajtóközleményt, amiből immár pontosan megtudtam, hogy Szekeres Zsolt a Magyar Köztársaság Erdemrend Tisztikeresztje kítüntetésben részesült, amelyet meghitt ünnepség keretében július 30-án, Budapesten, a külügyminisztérium Panoráma Termében **Martonyi János** külügyminisztertől vett át. Hírlapunk utolsó számában a tévesen közölt adatot helyesbíttem, miszerint „a kítüntetését Sólyom László fogja a Parlamentben átadni”.

Szerencsés véletlen folytán a jelenlegi magyar kormány összeállításáról sok érdekes adatot tudtam gyűjteni. Ebben az évben 2010. augusztus 26 és 30 között Budapest adott otthont egy rangos európai tanárképző, az ATEE (Association for Teacher Education in Europe) 35. konferenciájának, amelynek színhelyéül a Pannoniuss Flamenco Hotelét választották. Erre a konferenciára több mint 300 kutató érkezett 56 országból 5 földrészről (Dél-Amerika nem szerepelt). 25-én reggel már észrevettem, hogy a hotel legnagyobb termeit és a fogadótársát a magamfajta egyéni turistáktól elválasztották. Hamarosan megérkezett a rendező és fogadóbizottság, ládákkal, csomagokkal, számítógépekkel. Csinos fiatal lányok szalagáltak egyenruhában, nyakukban kis táblával, amelyen nevük és szerepük volt feltüntetve. Azonnal előszedtem én is a névjegyeimet, és mint Argentinai Magyar Hírlap rovatvezetője összebarátkoztam a fogadóbizottság vezetőjével, **Dr. Mészáros Györggyel**, az ELTE Pedagógiai és Pszichológiai Kar, Neveléstan Intézet egyetemi tanárával. Tőle részletes felvilágosítást kaptam. A plenáris előadásokra az Egyesült Államok, Hollandia, Oroszország és Magyarország egy-egy neves kutatóját kérték fel. A közös nyelv az angol volt.

A nemzetközi rendezvényt az ATEE tagszervezete, a Magyar Tanárképzők Szövetsége szervezte, az Eötvös Loránd Tudományegyetem és az Eszterházy Károly Főiskola (Eger) együttműködésével. A konferencia védnökei: **Prof. Dr. Réthelyi Miklós** miniszter, Nemzeti Erőforrás Minisztériuma és az említett Egyetemek és a Magyar Tudományos Akadémia rektorai. Új barátomnak, Dr. Mészáros Györgynek nem restelltem bevallani, hogy ilyen minisztériumról eddig nem hallottam. Milyen „nemzeti erőforrásról” van ebben a minisztériumban szó? Türelemesen igyekezett felvilágosítani: Szociális, Egészségügy, Oktatás, Sport, Kultúra. Ezek után nem mertem megkérdezni, hogy van-e még Kultuszminisztérium, sem azt, hogy hány államtitkára, helyettes államtitkára van egy-egy osztálynak. (A konferenciáról bővebben www.atee2010.ekt.hu).

Szeptember 2-án érkeztem haza Argentínába, de e rovat zárásáig csak orvosaimat láttam. Ez azonban nem közérdek. Jövő hónapban biztosan lesz miről beszámoljak.

Meghívó

Október 18., hétfő, 16 óra

A Magyar Segélyegylet-Szent István Otthon szeretettel várja aktív Tagjait és Pártolóit az új **felvonó (lift)** megnyitására, amely a Magyar Köztársaság és a pártolók adományából megépült.

- Tiszteletadás elhunyt pártolóinknak, akik lehetővé tették az otthon életét, karbantartását.

- Papi áldás, utána a háziasszonyok megvendéglelik a résztvevőket.

Háziasszonyok: Sebessné Bonczos Zsuzsa, Lomniczyné Pejacevich Letti, Némethné Siraky Lenke, Zöldiné Patuel Cristina

Pacífico Rodríguez 6252, Chilavert

AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

Alapító Fővédnök: **Rubido-Zichy Hohenlohe Senta** (+)

Alapító Védnökök:

Alitiz Constantino - Eickertné Rubido-Zichy Antoinette (+) - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Móricz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi Sebess Jenőné - Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

2005-től 2009-ig US\$ 100.-on felüli adományozók (ábécésorrend):

(5x) Dr. Alitiz Constantino - Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) - Dr. Orbán László - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (+) - Zilahi Sebessné Bonczos Zsuzsa
(4x) Erdődy József - Móricz Istvánné
(3x) Dóry Ilcsi - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess" - Luraschiné Földényi Judit (Ausztria) - Pejacevich Alexis
(2x) Dobosi Szabó Anikó - Gorondi István és Edith - N.N.
(1x) Álvarezné Zöldi Viktória - B.A. (Kanada) - Dr. Besenyi Károly - Gosztonyi Attila - Grosschmid Mária (Mo) - Jakab János (USA) - K.I. - Kalpakian Ervin - Mészáros Lászlóné, Angéla - N.N. - Sisa István (USA)
- Zombory István

2010:

- Dobosi Szabó Anikó
- Pejacevich Alexis
- Dr. Némethy Kesserű Judit
- Magyar Református Egyház
- Kalpakian Ervin
- Z. Sebessné Bonczos Zsuzsa
- Mészáros Lászlóné, Angéla
- Alitiz Constantino 2x
- Kurhelec János
- Gorondi István és Edith

- Álvarezné Zöldi Viktória
- Besenyi Károly
- Instituto Internacional de Artes Culinarias "Mausi Sebess"
- Móricz Istvánné
- Dóry Ilcsi
- Luraschiné Földényi Judith
- Dr. Orbán László
- Dr. Kraft Péter
- Csesztregi Ferenc
- Erdődy József
- Dr. Farkas Ferenc
- Szekeres Zsolt

Hálásan köszönjük adományukat!

Kedves Olvasónk!

A meglepett előfizető megértését kérjük, ha hiányolja lapunk rendszeres megkapását. A küldését nem hirtelen, hanem a lejárt előfizetése meghosszabbítására tett ismételt, sikertelen főlhívásaink után szüntetjük be.

Köszönjük további támogatását! **AMH**

Tel. fax: (54-11) 4711-1242

amagyarhirlap@yahoo.com

INTÉZMÉNYEINK / NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar

39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GULAS HUNGARAS N° 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4723-4988 - edithhynal@hotmail.com

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HUNGAROS N° 18 BARTÓK BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - rubiecito87@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRICTO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HUNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatvas@yahoo.com.ar -15-5703-1800
REGÓS MAGYAR NÉPTÁNCÉGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HUNGARO REGÓS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar
Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

ZRINYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRINYI - Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4791-3386
susyfothy@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA

ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - **CORAL HUNGARIA** - sleidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-3623-4345 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HUNGARA - Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - hynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZINTÁRSULAT: ALOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGARIA, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - hungariabuenaosaires@gmail.com

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HUNGARO DE VALENTÍN ALSINA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD. Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT ISTVÁN KOLLÉGIUM - COLEGIO SAN ESTEBAN. Anasagasti 202, (8400) San Carlos de Bariloche, Río Negro. Tel. 02944-42-0404 - colegio@sanesteban.edu.ar - www.sanesteban.edu.ar

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESRIMA CLUB HUNGARIA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HUNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar - www.lacruzdecristo.com.ar

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HUNGARA - Cptn. R. Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4501-0543 - depatak@arnet.com.ar
"MINDSZENTYNUM ZARÁNDOKHÁZ" MAGYAR KATOLIKUS KÁPLÁNSÁG - ASOCIACIÓN DE LOS HUNGAROS CATÓLICOS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - info@mindszentynum.org

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HUNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán R. Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@arnet.com.ar

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HUNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9° "E", (1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HUNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilver, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HUNGARA. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@fibertel.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HUNGAROS EN LA ARGENTINA - J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferlolo@fibertel.com.ar

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@fibertel.com.ar

VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capítulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@arnet.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HUNGARA DE BARILOCHE - Mitre 213, 2°, of.8, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-430282
luisduardostany@hotmail.com

CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK: - COLECTIVIDAD HUNGARA DE CNEL. DU GRATY - M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649

- VILLA ÁNGELA-I MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HUNGARA DE SOCORROS MUTUOS - Hungria 150, (3540) Villa Ángela, Chaco. Tel. 03735-420-939

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HUNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA. Recta Martinelli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filipancsllili@gmail.com

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HUNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - zoltanhorogh@hotmail.com

Esta edición fue impresa en IMPRENTA ALFA BETA S.A. 4522-1855

MAUSI SEBESS

El instituto latinoamericano de artes culinarias más premiado del mundo

Sus certificados son un testimonio de calidad, refinamiento y estilo que lucen profesionales de 33 nacionalidades en 44 países del mundo

Calidad mundial indiscutida

Av. Maipú 594 (1638) Vicente López, Buenos Aires, Argentina
Tel.: 54 11 4791-4355 - info@mausiweb.com - www.mausiweb.com

Squam
Crema dental multifunción con EDS y flúor

Protege su sonrisa diariamente

- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Previene la enfermedad periodontal
- Protege el esmalte
- Acción Anticaries
- Calidad garantizada con costo racional

PRESENTACION:
Pomos multilaminados con 80 y 120 gramos.

Gador
Al Cuidado de la Vida
<http://www.gador.com.ar>

Dra. Dancs Zsuzsanna
ügyvéd

A. Brown 3185 piso 2 Of. 4
Mar del Plata

Tel.: 0223-494-0339

susanadancs@sinectis.com.ar

Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd

Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45, Buenos Aires
Tel.: 4322-0902

Kérjen órát

Dra. Gabriela Szegödi
Abogada

Estudio 4372-6844
15-5026-4512

gabriela_szegodi@yahoo.com.ar

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martín Puricelli

Médicos Psiquiatras

Consultorio:

15-5325-2078 4823-9347

h

"Kiművelt emberfők
által tenni nagy
nemzetté a magyart!"

A Z.I.K.
támogatja
a magyar
betűt

HKK
HUNGÁRIA
KÖNYVBARÁTOK
KÖRE - HKK

KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR

Hivatalos órák: A hó 2. és 4.
péntekén 19 - 21 óra.
Hungária Egyesület 1. em.
Pje. Juncal 4250, Olivos
Tel. 4799-8437
hynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írások nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írások a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

A novemberi számra
a lapzárta: október 10

Anyag és hírek beküldésére
(54-11) 4711-1242

amagyarhirlap@yahoo.com

Argentínai MAGYAR HÍRLAP

Az argentínai magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsanna

Rovatvezető Sebessné Bonczos Zsuzsa

Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi

L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires

Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com

<http://epa.oszk.hu/amh> <http://efolyoirat.oszk.hu/amh>

www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com